

Διάλεξη 15

(δίντεο)

MEM255 ΘΕΩΡΙΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

ΧΕ 2020

UoC

Ορθοκανονικά Συστήματα

15.1

Ορισμός (πυκνό σύνολο)

Έστω $F = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C} , $\mathcal{X} = (F, \mathcal{V}, +, \cdot, \|\cdot\|)$ ένας γραμμικός χώρος με νόρμα και $A \subset \mathcal{V}$. Πέμε ότι το A είναι πυκνό στον \mathcal{X} όταν για κάθε $v \in \mathcal{V}$ υπάρχει ακολουθία $(\alpha_n)_{n=1}^{\infty} \subset A$ τέτοια ώστε: $\lim_{n \rightarrow +\infty} \|v - \alpha_n\| = 0$.

Παράδειγμα 1: Στον $(\mathbb{R}, \mathbb{R}, +, \cdot, |\cdot|)$ όπου $|\cdot|$ η απόλυτη τιμή πραγματικών αριθμών, το σύνολο $A = \mathbb{Q}$ των ρητών αριθμών είναι πυκνό. \square

Παράδειγμα 2: Στον $(\mathbb{R}, C[a, b], +, \cdot, \|\cdot\|_{\infty})$, όπου: $\|f\|_{\infty} = \max_{t \in [a, b]} |f(t)|$ για κάθε $f \in C([a, b]; \mathbb{R})$, το σύνολο $\mathcal{P}[a, b]$ όλων των πολυωνύμων περιορισμένων σε $[a, b]$ είναι πυκνό (@. Weierstrass). \square

Παράδειγμα 3: Έστω ο γραμμικός χώρος με νόρμα:

$$(\mathbb{R}, \ell^1_{\mathbb{R}}, +, \cdot, \|\cdot\|_1) \text{ όπου: } \ell^1_{\mathbb{R}} := \{ (x_n)_{n=1}^{\infty} \subset \mathbb{R} : \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| < +\infty \}$$

και $\|x\|_1 := \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| \quad \forall x \in \ell^1_{\mathbb{R}}$. Επιπλέον, ορίσουμε:

$$A = \{ (b_n)_{n=1}^{\infty} \in \ell^1_{\mathbb{R}} : \text{υπάρχει } n_0 \in \mathbb{N} \text{ τ.ω. } b_n = 0 \quad \forall n \geq n_0 \},$$

δηλ. το A είναι το σύνολο των ακολουθιών του $\ell^1_{\mathbb{R}}$ οι οποίες είναι τελικά μηδενικές. Θα δείξουμε ότι το A είναι πυκνό στον $\ell^1_{\mathbb{R}}$.

Έστω $x = (x_i)_{i=1}^{\infty} \in \ell^1_{\mathbb{R}}$. Τότε ορίσουμε $(\alpha^n)_{n=1}^{\infty} \subset A$ ως εξής:

$$\alpha_i^n = \begin{cases} x_i & i=1, \dots, n \\ 0 & i \geq n+1 \end{cases} \quad \forall i \in \mathbb{N}.$$

$$\text{Τότε: } \|x - \alpha^n\|_1 = \sum_{i=1}^{\infty} |x_i - \alpha_i^n| = \sum_{i=n+1}^{\infty} |x_i| \xrightarrow{n \rightarrow +\infty} 0, \text{ καθώς η } \sum_{i=1}^{\infty} |x_i| \text{ συγκλίνει. } \square$$

Ορισμός

Έστω $F = \mathbb{R} \text{ ή } \mathbb{C}$, $\mathcal{X} = (F, \mathcal{V}, +, \cdot, (\cdot, \cdot))$ ένας γραμμικός χώρος με εσωτερικό γινόμενο, $E = (e_j)_{j=1}^{\infty}$ μια ακολουθία στοιχείων του \mathcal{V} και $E_m := \text{span} \{ e_1, \dots, e_m \}$ για κάθε $m \in \mathbb{N}$.

Πέμε ότι το E είναι ένα ορθοκανονικό σύστημα στο \mathcal{X} όταν:
 $(e_k, e_l) = \delta_{kl}$ για κάθε $k, l \in \mathbb{N}$. Πέμε ότι το E είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα στο \mathcal{X} όταν $(e_k, e_l) = \delta_{kl}$ για κάθε $k, l \in \mathbb{N}$ και το σύνολο $A = \bigcup_{m=1}^{\infty} E_m$ είναι πυκνό στο \mathcal{X} .

Παράδειγμα

Έστω ο γραμμικός χώρος με εσωτερικό γινόμενο $\mathcal{X} = (\mathbb{R}, C([1, 1]); \mathbb{R}, +, \cdot, (\cdot, \cdot))$ όπου: $(f, g) = \int_1^1 f(x)g(x) dx$ για κάθε $f, g \in C([1, 1]; \mathbb{R})$. Το σύνολο $(P_n)_{n=0}^{\infty}$ (όπου $\|\cdot\|$ η νόρμα

η οποία παράγεται από το εσωτερικό γινόμενο (·, ·) και (P_n)_{n=0}[∞] τα πολυώνυμα Legendre) είναι ένα ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{L}^2 .

Παρίδειγμα: $\mathcal{L}^2 = (\mathbb{R}, \ell^2_{\mathbb{R}, +, \cdot}, (\cdot, \cdot)_2)$ όπου:

$$\ell^2_{\mathbb{R}} = \left\{ (x_k)_{k=1}^{\infty} \subset \mathbb{R} : \sum_{k=1}^{\infty} |x_k|^2 < +\infty \right\}$$

και $(x, y)_2 = \sum_{k=1}^{\infty} x_k y_k \quad \forall x, y \in \ell^2_{\mathbb{R}}$.

Έστω $E = (e^n)_{n=1}^{\infty} \subset \ell^2_{\mathbb{R}} \quad \forall e^k = \begin{cases} 1 & \text{όταν } k=n \\ 0 & \text{όταν } k \neq n \end{cases} \quad \forall k \in \mathbb{N}, \text{ για κάθε } n \in \mathbb{N}$.

Έτσι: $(e^m, e^n)_2 = \sum_{k=1}^{\infty} (e^m_k)^2 = (e^m_n)^2 = 1$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$. Όταν $m, n \in \mathbb{N}$

με $m \neq n$, τότε: $(e^m, e^n)_2 = \sum_{k=1}^{\infty} e^m_k e^n_k = e^m_m e^n_m + e^m_n e^n_n = 0 \cdot 1 + 1 \cdot 0 = 0$.

Έτσι το E είναι ένα ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{L} .

Θα δείξουμε επιπλέον ότι το E είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{L} .

Έστω $x \in \ell^2_{\mathbb{R}}$. Ορίσουμε: $(b^n)_{n=1}^{\infty} \subset \ell^2_{\mathbb{R}}$ ως εξής:

$$b^n_i = \begin{cases} x_i & \text{όταν } i=1, \dots, n \\ 0 & \text{όταν } i \geq n+1 \end{cases} \quad \forall i \in \mathbb{N}, \forall n \in \mathbb{N}. \text{ Άρα:}$$

$$b^n = \sum_{k=1}^n x_k e^k \in \text{span} \{e^1, \dots, e^n\} = E_n \text{ για κάθε } n \in \mathbb{N}.$$

Άρα: $(b^n)_{n=1}^{\infty} \subset \bigcup_{m=1}^{\infty} E_m$. Επιπλέον, ισχύει:

$$\|x - b^n\|_2 = \left[\sum_{k=1}^{\infty} (x_k - b^n_k)^2 \right]^{1/2} = \left(\sum_{k=n+1}^{\infty} (x_k)^2 \right)^{1/2} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0 \text{ καθώς}$$

η $\sum_{k=1}^{\infty} |x_k|^2$ συγκλίνει. Επομένως το $\bigcup_{n=1}^{\infty} E_n$ είναι πυκνό στον \mathcal{L} .

ΘΕΩΡΗΜΑ:

Έστω $F = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C} , $\mathcal{X} = (F, \mathcal{V}, +, \cdot, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ ένας γραμμικός χώρος με εσωτερικό γινόμενο και $(e_j)_{j=1}^{\infty}$ ένα ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{X} .

Τότε για κάθε $x \in \mathcal{V}$ ισχύουν τα ακόλουθα:

- α) $\sum_{k=1}^N |(x, e_k)|^2 \leq \|x\|^2 \quad \forall N \in \mathbb{N}$
 - β) $\sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2 \leq \|x\|^2$
 - γ) $\lim_{k \rightarrow \infty} |(x, e_k)| = 0$
- } Ανισότητα Bessel.

Απόδειξη: Έστω $x \in \mathcal{V}$.

α) Έστω $N \in \mathbb{N}$. Έστω ακόμη $x_N^* \in E_N = \text{span}\{e_1, \dots, e_N\}$ η βέλτιστη προσέγγιση του x από τον E_N , η οποία είναι καλά ορισμένη επειδή ο E_N είναι υπόχωρος πεπερασμένης διάστασης.

Τότε: $x_N^* = \sum_{k=1}^N (x, e_k) e_k$. Έτσι έχουμε:

$$\begin{aligned} \|x_N^*\|^2 &= (x_N^*, x_N^*) = \left(\sum_{k=1}^N (x, e_k) e_k, \sum_{k'=1}^N (x, e_{k'}) e_{k'} \right) \\ &= \sum_{k=1}^N \sum_{k'=1}^N (x, e_k) \overline{(x, e_{k'})} (e_k, e_{k'}) = \sum_{k=1}^N \sum_{k'=1}^N (x, e_k) \overline{(x, e_{k'})} \delta_{kk'} \\ &= \sum_{k=1}^N (x, e_k) \overline{(x, e_k)} = \sum_{k=1}^N |(x, e_k)|^2. \quad \square \end{aligned}$$

$$\text{Επειδή: } (x - x_N^*, y) = 0 \quad \forall y \in E_N$$

$$\Rightarrow \underset{y=x_N^*}{(x-x_N^*, x_N^*)} = 0 \Rightarrow \|x_N^*\|^2 = \underbrace{(x, x_N^*)}_{\in \mathbb{R}}$$

$$\Rightarrow \|x_N^*\|^2 = |(x, x_N^*)|$$

$$\Rightarrow \underset{C-S}{\|x_N^*\|^2} \leq \|x\| \|x_N^*\|$$

$$\Rightarrow \|x_N^*\| \leq \|x\|$$

$$\Rightarrow \|x_N^*\|^2 \leq \|x\|^2 \quad \square$$

$$\text{Από το } \square 1 \text{ και } \square 2 \text{ έπεται: } \|x\|^2 \geq \sum_{k=1}^N |(x, e_k)|^2.$$

$$b) \text{ Έστω: } S_N = \sum_{k=1}^N |(x, e_k)|^2 \quad \forall N \in \mathbb{N}. \text{ Η } (S_N)_{N=1}^{\infty} \text{ είναι } \square 15.9$$

προφανώς αύξουσα και φραγμένη άνω σειρά: $S_N \leq \|x\|^2 \quad \forall N \in \mathbb{N}$.

Άρα η $(S_N)_{N=1}^{\infty}$ συγκλίνει, δηλ. η σειρά $\sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2$ συγκλίνει. Επιπλέον,

$$\lim_{N \rightarrow \infty} S_N \leq \|x\|^2, \text{ το οποίο δίνει: } \sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2 \leq \|x\|^2.$$

γ) Επειδή η σειρά $\sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2$ συγκλίνει, έπεται ότι:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} |(x, e_k)|^2 = 0 \Rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} \sqrt{|(x, e_k)|^2} = 0 \Rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} |(x, e_k)| = 0.$$

4) ΘΕΩΡΗΜΑ: Έστω $F = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C} , $\mathcal{Z} = (F, \langle \cdot, \cdot \rangle, (\cdot, \cdot))$ γραμμικός χώρος με εσωτερικό γινόμενο και $(e_j)_{j=1}^{\infty}$ ένα ορθοκανονικό σύστημα στο \mathcal{Z} . Τότε τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

α) το $(e_j)_{j=1}^{\infty}$ είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα στο \mathcal{Z}

β) $\forall x \in V$: $\|x\|^2 = \sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2$ Ισότητα Parseval.

γ) $\forall x \in V$: $\|x - \sum_{k=1}^N (x, e_k) e_k\| \xrightarrow{N \rightarrow \infty} 0$ ή $\sum_{k=1}^{\infty} (x, e_k) e_k = x$ Ανάπτυξη Fourier

Απόδειξη: Έστω $E_m = \text{span}(e_j)_{j=1}^m$ για κάθε $m \in \mathbb{N}$ ορθοκανονικό σύστημα.
(α) \Rightarrow (β). Υποθέτουμε ότι το $(e_j)_{j=1}^{\infty}$ είναι πλήρες. Σκοπός μας είναι να δείτουμε ότι ισχύει η ισότητα Parseval.

Έστω: $x \in V$. Τότε διακρίνουμε τωσ ακόλουθες περιπτώσεις.

Περίπτωση 1: $x \in \bigcup_{m=1}^{\infty} E_m$. Τότε υπάρχει $m_0 \in \mathbb{N}$ τ.ω.

$x \in E_{m_0}$. Επειδή το σύνολο $(e_j)_{j=1}^{m_0}$ είναι μια ορθοκανονική βάση του E_{m_0} , έπεται: $x = \sum_{k=1}^{m_0} (x, e_k) e_k$. Επιπλέον, για κάθε

$l \geq m_0 + 1$, έπεται: $(x, e_l) = \sum_{k=1}^{m_0} (x, e_k) \underbrace{(e_k, e_l)}_0 = 0$. Τελικά:

||
0
καθώς $l \neq k$

$$\sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2 = \sum_{k=1}^{m_0} |(x, e_k)|^2 = \|x\|^2 \quad (\text{βλ. απόδειξη προηγ. Θεωρήματος})$$

Περίπτωση 2: $x \notin \bigcup_{m=1}^{\infty} E_m$. Επειδή το ορθοκανονικό σύστημα $(e_j)_{j=1}^{\infty}$

είναι πλήρες, έπεται ότι υπάρχει ακολουθία $(z_n)_{n=1}^{\infty} \subset \bigcup_{m=1}^{\infty} E_m$

τ.ω. $\lim_{n \rightarrow \infty} \|x - z_n\| = 0$ 1

Έστω ότι: $z_n \in E_{k_n}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$ και $l_n := \max_{1 \leq i \leq n} k_i$
 για κάθε $n \in \mathbb{N}$. Επειδή, $E_n \subseteq E_{n+1}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, έπεται ότι: $z_n \in E_{l_n}$
 για κάθε $n \in \mathbb{N}$. Η $(E_n)_{n=1}^\infty$ είναι αύτως α. Ασυμπτoticamente, δηλ. ότι $l_n \leq m \forall n \in \mathbb{N}$. Τότε: $z_n \in E_m \forall n \in \mathbb{N}$. Επειδή
 το E_m είναι κλειστό (υπόχωρος πεπ. δι. β. β. β. β. β.) και $z_n \xrightarrow{\| \cdot \|} x$ έπεται
 ότι: $x \in E_m$, άρα. Άρα $n(l_n)_{n=1}^\infty$ δεν είναι φραγμένη. Επειδή
 $n(l_n)_{n=1}^\infty$ είναι αύτως α και μη φραγμένη, έπεται: $l_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} +\infty$.

Έστω $x_{l_n}^* \in E_{l_n}$ η βέλτιστη προσέγγιση των x από τον E_{l_n} για
 κάθε $n \in \mathbb{N}$. Τότε: $0 \leq \|x - x_{l_n}^*\| \leq \|x - z_n\| \forall n \in \mathbb{N}$

$$\Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} \|x - x_{l_n}^*\| = 0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} \|x_{l_n}^*\| = \|x\|$$

$$\Rightarrow \|x\|^2 = \lim_{n \rightarrow \infty} \|x_{l_n}^*\|^2 = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^{l_n} |(x, e_k)|^2 = \sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2.$$

Έτσι, και ως δύο προτιμήσεις, καταλήτουμε στον ισόσημο Parseval.

(β) \Rightarrow (γ).

Υποθέτουμε ότι: $\|x\|^2 = \sum_{k=1}^{\infty} |(x, e_k)|^2 \forall x \in V$.

Έστω $v \in V$. και $v_m^* \in E_m$ η βέλτιστη προσέγγιση των v από
 τον E_m για κάθε $m \in \mathbb{N}$. Τότε: $v_m^* = \sum_{k=1}^m (v, e_k) e_k \forall m \in \mathbb{N}$ και.

$$\forall m \in \mathbb{N}: \|v - v_m^*\|^2 = (v - v_m^*, v - v_m^*) = (v - v_m^*, v) - \underbrace{(v - v_m^*, v_m^*)}_{\in E_m}$$

$$= (v, v) - (v_m^*, v)$$

$$= \|v\|^2 - \left(\sum_{k=1}^m (v, e_k) e_k, v \right)$$

$$= \|v\|^2 - \sum_{k=1}^m (v, e_k) (e_k, v)$$

$$= \|v\|^2 - \sum_{k=1}^m (v, e_k) \overline{(v, e_k)} = \|v\|^2 - \sum_{k=1}^m |(v, e_k)|^2 \xrightarrow{m \rightarrow \infty} 0.$$

Άρα: $\lim_{m \rightarrow \infty} \|v - v_m^*\| = 0$. Έτσι έτρεφεται ότι ισχύει το (γ).

15.14

$(\gamma) \Rightarrow (\alpha)$. Η $\{x\}$ εξακολουθεί να είναι πυκνή. Άρα το $(e_j)_{j=1}^{\infty}$ είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα. ■

Παράδειγμα:

1. $\mathcal{X} = (\mathbb{R}, C([-1,1], \mathbb{R}), +, \cdot, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ με: $\langle f, g \rangle = \int_{-1}^1 f(t)g(t) dt \quad \forall f, g \in C([-1,1], \mathbb{R})$

Τα ορθοκανονικοποιημένα πολυώνυμα Legendre $(\frac{P_n}{\|P_n\|})_{n=0}^{\infty}$ είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{X}

2. $\mathcal{X} = (\mathbb{R}, C_{\text{per}}[-\pi, \pi], +, \cdot, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ με $\langle f, g \rangle = \int_{-\pi}^{\pi} f(t)g(t) dt \quad \forall f, g \in C_{\text{per}}[-\pi, \pi]$

και $C_{\text{per}}[-\pi, \pi] = \{g \in C([-\pi, \pi], \mathbb{R}) : g(\pi) = g(-\pi)\}$. Για κάθε $t \in [-\pi, \pi]$

ορίζουμε: $\varphi_0(t) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}$, $\varphi_{2k}(t) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \sin(kt)$ και $\varphi_{2k-1}(t) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \cos(kt)$ για κάθε $k \geq 1$.

15.15

Το σύνολο $\underline{\Phi} = \left\{ \varphi_0, (\varphi_{2k})_{k=1}^{\infty}, (\varphi_{2k-1})_{k=1}^{\infty} \right\}$ είναι ένα πλήρες ορθοκανονικό σύστημα στον \mathcal{X} .